

บทที่ 364

การประกาศข่าวดี (ทั้งเก่าและใหม่)

ข้าแต่พระเป็นเจ้า สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงจุดประกายให้คริสตชนทั่วโลกตื่นตัวในการทำหน้าที่ของการเป็นลูกของพระให้ดีขึ้น โดยการประกาศข่าวดีใหม่ ซึ่งพวกเราคงได้ยินบรรดาพระสงฆ์พูดถึงประโยคนี้อย่างสม่ำเสมอตลอด 2-3 ปีที่ผ่านมา ตอนแรกๆ ลูกเองก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ ประโยคนี้นี้หมายความว่า “ข่าวดี” นั้นเดิมเป็นแบบเก่า และตอนนี้มี “แบบใหม่” อย่างนั้นหรือเปล่า หรือว่า “วิธี” การประกาศที่ได้ปรับปรุงจากวิธีเดิมมาเป็นวิธีใหม่ ลูกใช้เวลาศึกษาติดตามสักพักใหญ่ๆ กว่าจะเข้าใจและดีใจที่พระศาสนจักรคาทอลิกภายใต้พระสันตะปาปาฟรังซิสมีการตื่นตัวในเรื่องนี้

ตั้งแต่ลูกรับศีลล้างบาปเป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์ นับถึงวันนี้ก็ 21 ปีแล้ว ลูกรู้สึกเสมอมาว่าคริสตชนคาทอลิกเป็นลูกของพระที่สุภาพ เรียบร้อย อยู่ในโอวาท ไปวัดทุกอาทิตย์ ฟังมิสซา แก้ม่าปรับศีล แล้วก็คิดว่าเราเป็นคริสตชนที่ดีแล้ว ลูกไม่ค่อยรู้สึกว่ามีภารกิจให้คริสตชนคาทอลิกทุกคนมีความคิดที่ว่าเป็น “หน้าที่” ของทุกคนที่จะต้อง “ประกาศข่าวดี” ให้เพื่อนมนุษย์คนอื่นที่ไม่รู้จักพระเจ้ามารู้จักพระองค์ แม้พระสงฆ์จะเทศน์ถึงเรื่องนี้อยู่เสมอๆ ก็ตาม อาจจะเป็นเพราะว่าคริสตชนคาทอลิกคิดว่าการประกาศข่าวดีเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของตนก็เป็นได้ และเป็นเพราะว่าลูกผ่านการแสวงหาพระเจ้ามาจากทางคริสตจักร ทุกวันนี้ลูกก็ยังมิเพื่อน ๆ ทางคริสตจักรไม่น้อย ลูกจึงรู้สึกถึงความแตกต่างในด้านความร้อนรนในการประกาศข่าวดีของพระเจ้าของคริสตชนของสองนิกายนี้เห็นได้ชัด

เร็วๆ นี้ ลูกได้คุยกับคริสตชนคาทอลิกรุ่นลูก ที่มีความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวดี เธอเล่าให้ฟังว่าสิ่งที่เธอทำคือ พยายามชักชวนให้เพื่อน ๆ ที่เป็นคาทอลิกไปวัด ฟังมิสซาทุกวันอาทิตย์ เพราะเพื่อน ๆ หลายคนของเธอไม่ไปวัดแล้ว เพราะพ่อแม่เองก็ไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้ บางคนเป็นคาทอลิกแต่ก็ไม่สนใจที่จะแต่งงานในโบสถ์ด้วยซ้ำ เพราะคู่สมรสไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ เธอพูดต่อไปว่านอกจากการชวนเพื่อน ๆ ให้ไปวัดแล้ว เธอไม่ทราบจะประกาศข่าวดีอะไรได้อีกเพราะเธอไม่ได้อ่านพระคัมภีร์!

อีกคนหนึ่งเป็นคาทอลิกรุ่นลูกเช่นเดียวกัน ได้รับการอบรมในเรื่องการประกาศข่าวดีประจำวัดในรุ่นหลังๆ ลูกถามเธอว่าไปเข้าอบรมครั้งนั้นเพราะอะไร แล้วก็ได้อะไรจากการอบรมใหม่และตั้งใจว่าจะทำอะไรในด้านการประกาศข่าวดีต่อไป

เธอตอบตามความเป็นจริงว่า เธอไปเข้ารับการอบรมเพราะเพื่อนชวนไปและก็ได้ความรู้พอสมควรในสิ่งที่เธอไม่ทราบมาก่อน ต่อคำถามที่ว่า “ข่าวดี” ที่เราควรไปประกาศนั้นคืออะไร เธอคิดสักพัก ก่อนจะตอบว่า “ความรักของพระเยซู” “มีอะไรอีกไหม?” ลูกถามต่อ เธอเงยบสักครู่และตอบอย่างเขินอายว่า “คิดไม่ออกค่ะ” ลูกถามต่อ “เธออ่านพระคัมภีร์หรือเปล่า” คำตอบชัดเจน “ไม่อ่านค่ะ”

ลูกมาไตร่ตรองและรำพึงกับตัวเองเงียบ ๆ การจะทำอะไรได้ดีนั้น ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด 2 ประการ คือ 1. มีความตั้งใจจริงและกระตือรือร้นที่จะทำสิ่งนั้น 2. ต้องมีความรู้สึกซึ้ง (ยิ่งมากยิ่งดี) ในเรื่องที่เราจะทำนั้น หากเราขาดข้อ 1 คือไม่มีความตั้งใจจริงหรือขาดความกระตือรือร้น เราก็จะล้มเหลวไปตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มทำงานนั้นตั้งแต่ต้นซะแล้ว แต่แม้ว่าเรามีความปรารถนาอย่างแรงกล้า แต่ขาดความรู้ในเรื่องที่จะทำ เราก็คงจะไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ได้

ลูกเขียนบทสวดบทนี้ถวายแด่พระองค์ด้วยใจที่รักพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจและด้วยความถ่อมตน ลูกค้นพบพระองค์แล้ว และชีวิตลูกก็ได้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ลูกมีความปรารถนาให้คนทั่วโลกได้มารู้จักพระองค์และสัมผัสกับความสุขที่ลูกเรียกว่าสันติสุขและปิติสุข ดังเช่นที่ลูกได้รับพระพรจากพระองค์ในทุกวันนี้ คงต้องเป็นหน้าที่ของผู้นำพระศาสนจักรใน “การปลุกฝัง” ให้คริสตชนคาทอลิกมีความร่อนรนในการประกาศข่าวดีและมีความรู้สึกว่าการไปวัดฟังมิสซาวันอาทิตย์ แก่บาปรับศีลแล้วก็เป็นคริสตชนที่ดีนั้น แท้จริงเป็นลูกของพระที่ตีเพียงครั้งเดียว หน้าที่อีกครึ่งหนึ่งคือ “การไปประกาศข่าวดี” และแน่นอนอีกหนึ่งความสำคัญที่ไม่แพ้กันคือ คริสตชนคาทอลิก “ควร” และ “ต้อง” ทราบว่า “ข่าวดี” ที่จะไปประกาศนั้นคืออะไร และเราจะทราบได้อย่างไรล่ะ หากเราไม่อ่านพระคัมภีร์? แล้วควรจะต้องทำอย่างไรล่ะ คริสตชนคาทอลิกจึงจะมีความสนใจมาศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจัง จังๆ?

ลูกขอจบบทสวดบทนี้ด้วยการก้มกราบ ณ แทบพระบาทของพระองค์ด้วยความรักและความกตัญญูต่อพระองค์อย่างสูงสุด พระเจ้าข้า

“เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” มัทธิว 28:19

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดนอ้

